

Stanisław Mędała

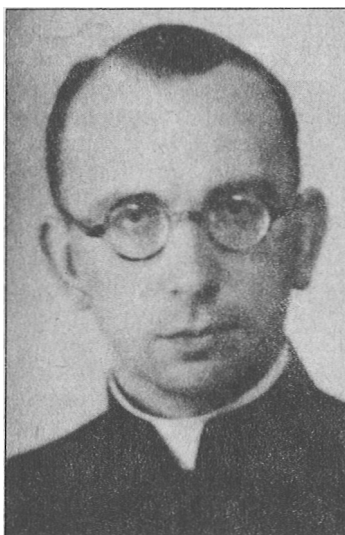
Śp. ks. prof. dr hab. Czesław Jakubiec
(1909-1993)

Studia Theologica Varsaviensia 31/2, 5-7

1993

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

**ŚP. KS. PROF. DR HAB. CZESŁAW JAKUBIEC (1909–1993)**

Dnia 15 kwietnia 1993 r. zmarł w Warszawie wybitny biblista ks. prof. dr hab. Czesław Jakubiec. Urodził się 14 lipca 1909 r. w Warszawie jako syn Wacława (zmarł w 1911 r.) i Tekli z d. Królikowskiej (zmarła w 1940 r.). Świadczenie dojrzałości uzyskał w 1928 r. w III Gimnazjum Miejskim w Warszawie. W 1928 r. wstąpił do Warszawskiego Seminarium Duchownego, gdzie przez cztery lata studiował filozofię i teologię. Po przyjęciu święceń kapłańskich w 1932 r. zapisał się na Wydział Teologiczny UW, obierając sobie jako zasadniczy przedmiot studiów języki semickie. W 1935 r. na podstawie pracy z zakresu języka hebrajskiego uzyskał stopień magistra. W latach 1935–1937 specjalizował się w zakresie biblistyki na Papieskim Instytucie Biblijnym, gdzie 1 czerwca 1938 r. uzyskał licencjat nauk biblijnych. W 1937 r. odbył kilkumiesięczną podróż naukową do Ziemi Świętej. Po powrocie do kraju w 1938 r. otrzymał stopień doktora teologii na Wydziale Teologicznym UW w Warszawie. W 1942 r. został zaangażowany jako wykładowca biblistyki w Warszawskim Seminarium Duchownym. W czasie okupacji nie-

mieckiej wykładał ponadto w tajnych kompletach język hebrajski i język grecki oraz jakiś czas pracował w duszpasterstwie. Od 1945 r. prowadził wykłady z biblistyki na Wydziale Teologicznym UW. W 1946 r. habilitował się na Wydziale Teologicznym UW na podstawie rozprawy nt. „Z problematyki ksiąg Seneki”. Od 1948 r. był kierownikiem zakładu Studium Biblistyki Starego Testamentu. W dniu 31 sierpnia 1952 r. został powołany na stanowisko profesora nadzwyczajnego, otrzymując tytuł profesora nadzwyczajnego 18 listopada 1953 r. W dniu 29 października 1969 r. uchwałą Rady Państwa otrzymał tytuł profesora zwyczajnego teologii, a 1 listopada 1969 r. został powołany na stanowisko profesora zwyczajnego w katedrze biblistyki Starego Testamentu na Wydziale Teologicznym ATK. Z dniem 30 września 1979 r. przeszedł na emeryturę. Do 1981 r. prowadził zajęcia na pół etatu w ATK. Przedmiotem jasnych i rzeczowych wykładów ks. prof. Jakubca była zasadniczo egzegeza Starego Testamentu oraz zagadnienia wprowadzające.

Od 1949 r. do 1954 r., czyli do przekształcenia Wydziału Teologicznego UW w ATK, ks. Jakubiec był członkiem Komisji Orientalistycznej Warszawskiego Towarzystwa Naukowego. Był także profesorem powstałego w 1962 r. przy Seminarium Metropolitalnym Akademickiego Studium Teologii Katolickiej w Warszawie. Brał również udział w kongresach Organizacji Międzynarodowej do Studium Starego Testamentu (International Organization for the Study of the Old Testament) w Paryżu (1948 r.), w Louvain (1958r.), w Rzymie (1968 r.) i w Getyndze (1977 r.).

Ks. Jakubiec wydał dwa cenne podręczniki dla studentów teologii: *Wstęp ogólny* (1955) i *Wprowadzenie do Starego Testamentu* (1954). Autor przedstawia w nich najważniejsze problemy teologiczne i egzegetyczne związane z interpretacją Pisma Świętego. Mimo, iż podręczniki te ukazały się w czasie, kiedy trudno było dotrzeć do najnowszych publikacji zagranicznych, zawierają one przedstawienie także dyskutowanych wówczas problemów teologicznych (np. problem sensu pełniejszego). W sprawach spornych z wielkim umiarem idzie za opinią najpoważniejszych biblistów katolickich.

Z prac monograficznych na uwagę zasługuje książka pt. *Stare i Nowe Przymierze. Biblia i Ewangelia* (1961) oraz studia nad *Księgą Rodzaju*, zwłaszcza nad prehistorią biblijną (Rdz 1–11). Pozytywną ocenę fachowców zyskał jego przekład i komentarz *Księgi Hioba* (1974). Szerzej rozwinął badania nad nauką Starego Testamentu o grzechu pierworodnym, a zwłaszcza nad zagadnieniem wzajemnego stosunku Starego i Nowego Testamentu.

W ostatnich latach życia podjął próbę teologicznej syntezy objawienia w Piśmie Świętym na podłożu soteriologii biblijnej. Opraco-

wując problem natchnienia, prawdy i objawienia w Biblii przygotował dzieło podsumowujące jego przemyślenia w zakresie biblistyki i teologii, które miało się ukazać w Warszawskim Wydawnictwie Diecezjalnym. Dopingowany przez ks. dra Waldemara Wojdeckiego złożył w wydawnictwie pierwszy rozdział tej pracy. Pozostała część pracy nt. natchnienia i objawienia biblijnego znajduje się w niedokończonym rękopisie.

Uroczystości pogrzebowe odbyły się 21 kwietnia 1993 r. na Powązkach w Warszawie. Mszy św. koncelebrowanej w kościele pw. św. Karola Boromeusza, której przewodniczył ks. bp Marian Duś, brało udział około 50 księży. W uroczystościach pogrzebowych uczestniczył ks. bp Stanisław Kędziora, który przewodniczył przy przeniesieniu trumny do grobowca rodzinnego na cmentarzu powązkowskim. Homilię wygłosił ks. dziekan dr Antoni Dębowski, uczeń i doktor ks. Jakubca. W imieniu warszawskiego Seminarium Metropolitalnego śp. ks. Jakubca żegnał ks. prałat dr Stanisław Kur. Akademię Teologii Katolickiej oficjalnie reprezentował ks. prof. dr hab. Stanisław Olejnik, który po mszy św. wygłosił dłuższe przemówienie pożegnalne. W uroczystościach pogrzebowych z ATK brał także udział ks. prof. dr hab. Wiesław Rosłon i ks. doc. dr hab. Antoni Lewek.

Stanisław Mędała